

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, at vi skulde ikke gaa paa handelspolitiske Eventyr, men at vi skulde se at bevare de Markeder, vi havde i England og Tyskland. Det kan vi vist alle være enige om. Og hvis det ærede Medlem tror, at det er herom, Diskussionen staar, forekommer det mig, at saa har han ikke forstaaet det, vi taler om. Selvfølgelig skal vi opfylde vore handelspolitiske Forpligtelser og søge at holde de Markeder, vi har, men det, det gælder om, er, hvis det er muligt, da ogsaa ved privat Initiativ at skaffe os nogen Eksport derudover for derigennem at skaffe større Handelsforbindelse med Udlandet til Gavn for alle Befolkningsslag.

Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at Importørerne vilde blive skadet — altsaa de gamle Importører —, hvis de ikke fik en ekstra Tildeling af den Import, som andre havde formidlet og bragt i Stand. Dertil vil jeg sige, at det kan jeg ikke erkende. Importen bliver ikke indskrænket med et eneste Kilo, fordi den nye Import, der kommer, er begrundet i en ny forøget Eksport. Og de har endvidere den Chance, at de kan foretage lignende Forretninger og derigennem skabe sig en lignende forøget Fortjeneste ikke alene til Gavn for dem, der indfører, men ogsaa til Gavn for den mindre Handel herhjemme, fordi en Betingelse for, at man kan eksistere, er jo, at man dog har en vis Omsætning.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde endvidere, at han ikke kunde indse, at Producenterne kunde have nogen som helst Skade af, at en saadan Bestemmelse blev opretholdt: at Importen skulde fordeles baade paa dem, der har foretaget den, og dem, som ikke har foretaget den. Ja, det er mig ubegribeligt, at det ærede Medlem ikke kan fatte det. Hvad Producenten faar, er selvfølgelig i nogen Grad afhængigt af, hvad den, der handler med den, kan opnaa, og jo større Fortjeneste han kan faa, jo bedre Betingelser han kan faa for Salget, des større Mulighed er der dog for, at Producenten kan faa forøgede. . . Ja, det ærede Medlem tager sig til Hovedet, han føler vel efter, om den er helt tom, og det kan jeg saa godt forstaa. Sagen er den, at det, der foregaar her, er i Virkeligheden det, at man bytter Varer; man eksporterer en Vare, og for den faar man en anden Vare ind i Landet, som man vil sælge paa fuldstændig normal Vis til den, der vil købe den. Og hvis den eventuelle Fortjeneste skal deles ud ogsaa til dem, der ikke har foretaget Forretningen, saa faar den, der har foretaget Forretningen,

en mindre Fortjeneste og maa derfor ogsaa give en mindre Pris til dem, han køber Varerne af. Det forekommer mig, at enhver, der har det mindste Kendskab, jeg vil ikke engang sige til Eksporthandel, men til Smaahandel, maa kunne fatte denne ligefremme og simple Ting.

Det var jo et trist Billede, den højt-ærede Handelsminister oprullede; han havde i Virkeligheden opgivet hele vort Eksportmarked, men hvor hurtigt det vilde gaa tabt, udtalte han sig ganske vist ikke om. Jeg ser nu knapt saa mørkt paa det, det vil sige, jeg har en bedre Tro til, at Nødvendigheden atter skal bringe Verden ind i sundere økonomiske Forhold, men det er jo ikke det, vi skal strides om, for ingen af os kan se, hvorledes det vil udvikle sig i Fremtiden. Det, jeg beder Ministeren om, er blot dette, at han vil lade Erhvervene arbejde paa nogenlunde ligeligt Grundlag, saa skal Fremtiden nok vise, hvilke Varer der kan afsættes paa det udenlandske Marked, og om vi er i Stand til at producere Varerne til den Pris, vi kan opnaa. Men selv om nu Ministeren har den Opfattelse, vil jeg bede ham om ikke i alt for høj Grad at favorisere det ene Erhverv paa det andets Bekostning; efter min Mening gør han det i alt for høj Grad for Tiden, og det Resultat, vi derved har opnaaet, er meget nedslaaende. At Industrieksporten procentvis er stigende, tror jeg beror noget mere paa, at Landbrugseksporten er i Nedgang, end at den samlede Eksport er i Opgang. Jeg har i hvert Fald set en Opgørelse, som netop viser, at det er de Industrier, som ikke er toldbeskyttede, der har den største Eksport. Derimod har de Industrier, der gennem en lang Aarrække netop har været beskyttede, ikke formaaet paa Grundlag deraf at udvide deres Produktion, saa at de har kunnet skaffe sig nogen væsentlig Eksport. Ministeren sagde, at vi maatte fundere Industriernes paa det indenlandske Marked, saaledes at de blev i Stand til at eksportere, men jeg vil bede Ministeren drage saa megen Lære af Kendsgerningerne, at han ikke gaar frem med den Politik, at de skal beskyttes mod enhver Konkurrence, saa at de kan tage en hvilken som helst Pris paa Hjemmemarkedet i Haab om, at saa skal Eksporten blive stor; jeg tror, det vil vise sig at være et fuldkommen falsk Haab, og det mener jeg ogsaa, de hidtidige Erfaringer har vist. Jeg beder altsaa om; at man ikke, hvilken Erhvervspolitik og Eksportpolitik man nu end vil føre, paa Forhaand slaar det ned, vi har vundet, fordi man ser saa mørkt paa Udviklingen;